

III. SPRAWOZDANIE

KRAKOWSKIEGO OCHOTNICZEGO

Towarzystwa Ratunkowego

z czynności

w roku 1893.

W KRAKOWIE.

Nakładem Towarzystwa Ratunkowego.

1894.

Do P. T. Panów Lekarzy praktykujących w obrębie miasta Krakowa i Podgórze.

Wyciąg z regulaminu Pogotowia Ratunkowego.

Pogotowie ratunkowe ma obowiązek na zawezwanie każdego z Panów lekarzy czy to ustne czy też pisemne wyjechać celem przewiezienia wskazanego chorego, jeżeli tylko dodanem będzie poręczenie, że choroba jego nie jest zakaźną i że do transportu jego koniecznym jest wóz ratunkowy. Orzeczenia niepewne n. p. „Status febrilis“ nie będą uwzględniane.

— 27 —

Opiekun Towarzystwa :
Prezydent *Józef Friedlein.*

Zarząd Towarzystwa w roku 1893.

Przewodniczący :
Prof. Dr. Alfred Obaliński.

Zastępca przewodniczącego :
Doc. Dr. Aleks. Bossowski.

Pisarz Towarzystwa :
Dr. Michał Śliwiński.

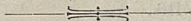
Podskarbi :
Dr. Jan Buszek.

Wydział :

Nacz. W. Eminowicz,
Dr. Faustyn Jakubowski,
Oskar Kaufmann,
Bernard Kupczyk,

Roman Kleśk,
Fryderyk Meliński,
Józef Żychoń,
Dr. Henryk Bobkiewicz.

Komisya sprawdzająca :
A. Biasion. A. Mendelsburg. Dr. L. Wiszniewski.

Wyjątki ze statutu Krak. Ochotn. Tow. Rat.

§. 2. Celem Towarzystwa jest udzielanie pierwszej pomocy w nagłych przypadkach w obrębie m. Krakowa i Podgórze.

§. 3. Towarzystwo zdąży do tego celu w sposób następujący. Utrzymuje Strażnicę Ratunkową, wyposażoną w potrzebne przybory (ratunkowe), w której pełni służbę pogotowie, złożone z ochotników, członków Towarzystwa. W razie nagłego przypadku, tak w miejscach otwartych, jak i w domach, pospiesza Straż Ratunkowa o każdej porze dnia i nocy z pomocą pierwszą, wogóle stara się o odanie chorego w pewne ręce rodziny lub lekarza.

§. 4. Członkowie Towarzystwa są trojacy: czynni, wspierający i honorowi.

Wspierającymi członkami mogą być ci obywatele bez różnicy płci, którzy pieniężnie wspomagają Towarzystwo: a) członkowie założyciele płacą jednorazowo najmniej 200 złr.; b) członkowie dobrodziejeskładają jednorazowo najmniej 100 złr.; c) członkowie dożywotni płacą najmniej również jednorazowo 50 złr.; d) członkowie zwyczajni składają rocznie najmniej 4 złr. Wkładkę tę mogą uiszczać także w odstępach ćwierćrocznych.

§. 6. Każdy członek Towarzystwa ma prawo: zażądać pomocy Straży ratunkowej Towarzystwa (w celu przewiezienia siebie lub członka swej rodziny z domu do jednego z zakładów leczniczych, jednak tylko po wykazaniu się świadectwem lekarza ordynującego, że pomoc Straży ratunkowej jest dla chorego konieczną).

III. SPRAWOZDANIE

Krakowskiego Ochotniczego Towarzystwa Ratunkowego

za rok 1893.

„Paucalim summa petuntur“.

Stając przed Walnem Zgromadzeniem z obecnem sprawozdaniem z czynności za rok ubiegły, w istnieniu Towarzystwa Ratunkowego trzecim z rzędu, może Wydział z pełną nadzieją w przyszłość umieścić na wstępie powołaną tezę.

Z drobnych bardzo początków, nie z bogactwem ale z wiarą w powodzenie przy wytrwałości rozpoczęte dzieło nie upada ale i owszem z dnia na dzień z miesiąca na miesiąc wznosi się w rozwoju ku dobru cierpiących bliźnich, na pożytek społeczeństwu a na pociechę tych, co niezrażeni chłodem i obojętnością z jaką wszystko co nowe w murach krakowskich bywa przyjmowane, Towarzystwo Ratunkowe założyli, utrzymali i pracę mozolną a ciągłą do coraz większego rozwoju doprowadzają.

Dzielny zastęp młodych sił lekarskich, z prawdziwym poświęceniem, ofiarował czas swój na czuwanie we dnie i w nocy na usługi Towarzystwu Ratunkowemu i pełen hartu stał i w tym roku na posterunku gotów każdej chwili nieść pomoc i ratunek, ilekroć zdrowie i życie współbliźnich było zagrożone. Z wojskową karnością nie z musu ale z ochoty, w poczuciu obowiązków, do których nauką obecną na przyszłe życie się sposobią członkowie ochotnicy jak przy zawiązaniu się Towarzystwa Ratunkowego tak i teraz jednostajnie czynni i wytrwali sumienną pracą udowodnili, że to nie słomiany ogień, który ich zagrzał do czynów ale żar sere gorących dojrzałych mężów i pamięć na przyszłe stanowisko, jakie jako lekarze obywatele w społeczeństwie zając będą

zdolni. Ci ochotnicy to największa siła bytu i rozwoju Towarzystwa Ratunkowego, o niej też na pierwszym miejscu obecnego sprawozdania godziło się wspomnieć i te czynniki podnieść, od których byt, przyszłość i rozwój naszego Towarzystwa w pierwszym rzędzie zależą.

Że Towarzystwo Ratunkowe Krakowskie zwolna wprawdzie ale stale się rozwija, w powagę i poszanowanie u obywateli miasta wzrasta a coraz większe zaufanie sobie zdobywa nie próżne słowa ale nieomyłne liczby najlepiej to wykazują. Ilość członków wspierających zwyczajnych wzrosła na rok ubiegły o 56 a więc przeszło o trzy czwarte przeszłorocznego zastępu. Udzielanie pierwszej pomocy przez pogotowie Towarzystwa wynosiło w pierwszym roku istnienia Towarzystwa przeciętnie na dobę 2·3 w drugim 3·7 w roku ubiegłym średnia ta wykazała 4·68. Tak samo progresywnie przedstawiają się cyfry przewożenia chorych a mianowicie: gdy w roku pierwszym przeciętnie w miesiącu przewożono chorych 29 razy w drugim roku 45 razy to w roku ubiegłym przewożono chorych razy 68. Te więc cyfry dowodnie wykazują że 1) Towarzystwo Ratunkowe ma rację bytu 2) że stało się koniecznym potrzebem 3) że zyskuje na zaufaniu a więc 4) że byt jego utrzymać i do rozwoju a wzrostu tegoż się przyczyniać jest obowiązkiem każdego dobrze myślącego obywatela.

Wydział Towarzystwa Ratunkowego rozwijał we wszystkich kierunkach swoje działanie aby utrzymać Towarzystwo na wysokości zadania. W pierwszym rzędzie czynił starania aby pogotowie ratunkowe funkcjonowało prawidłowo, aby w dyżurach tak we dnie jak i w nocy niebyło nigdy przerwy. W tym celu wprowadził urządzenie obiadów dla dyżurnych po trzy dziennie, które ochotnicy w lokalu stacyi ratunkowej otrzymywali, niepotrzebując w ten sposób posterunku swego opuszczać ani na chwilę. Wszystkie potrzebne do ratowania przybory utrzymywał Wydział w należytem stanie dopełniając brakujące i zużyte w miarę możliwości nowymi, aby ochotnicy zawsze we wszystko byli zaopatrzeni co tylko do pełnienia ich pełnej poświęcenia służby było niezbędne. Rozszerzenie jak największe działalności Towarzystwa Ratunkowego mając na oku a widząc że najpiękniejsze zamiary — o brak

środków materialnych się rozbijają, starał się Wydział o przy-
sporzenie tychże wszelkimi możebnymi sposobami statutem
dozwolonemi. Przez rozpisanie osobnych listów z objaśnie-
niem o celach Towarzystwa Ratunkowego skłonił Wydział
okoliczne gminy do zapisania się na członków Towarzystwa,
co mniej wprawdzie jak się spodziewano ale przecież przy-
niosło Towarzystwu pieniężnej pomocy.

Starania czynione w Prezydium sąsiedniego Miasta Pod-
górze, które bardzo często, bo przeciętnie po dwa razy w ty-
godniu usług pogotowia ratunkowego potrzebuje, nie od-
niosły pożądanego skutku a obietnica burmistrza, że stały
zasilek w budżet miasta tego corocznie dla Tow. Ratunko-
wego wstawiany będzie, nie została ziszczoną. Od osób za-
możniejszych, które pomocy czy przewiezienia taborem po-
gotowia potrzebowały, żądał Wydział zapisywania się na
członków Towarzystwa a to w myśl § 6 statutu, aby zaś
nie przecięzać pogotowia zbytnią a nie konieczną w wielu
przypadkach czynnością, rozesłał prezes Towarzystwa list
otwarty do wszystkich lekarzy w obrębie Krakowa i Pod-
górze praktykujących z objaśnieniem regulaminu pogoto-
wia, co też przy niniejszem sprawozdaniu w streszczeniu
się pomieszcza. Po raz pierwszy w karnawale roku ubie-
głego urządził Wydział bal publiczny na dochód Towarzystwa
Ratunkowego, który przez obywatelstwo miejskie przychylnie
przyjęty, 400 fl. czystego dochodu przyniósł, co w obec
krótkości tego karnawału, znacznej ilości zabaw publicznych
a najbardziej w obec okoliczności, że był to pierwszy bal
publiczny w karnawale o nadzwyczajnem jego powodzeniu
świadczy. Usiłowania te wydziału uzyskania środków ma-
teryalnych spowodowane były konieczną potrzebą zaopatrze-
nia stacyi ratunkowej w trzeci wóz ratunkowy, dotychczas bo-
wiem nie ma pogotowie czem przewozić chorych zakaźnych,
co niezmiernie przeszkadza normalnemu funkcjonowaniu po-
gotowia i w wielu razach wprowadza Towarzystwo Ratunkowe
w nieporozumienia z lekarzami i publicznością. Fundusz z balu
otrzymany użyty być musiał w części na naprawę i dopeł-
nienie zużytych przyborów ratunkowych a ze sprawieniem
wozu trzeciego musimy się zatrzymać do chwili aż odpo-
wiednia suma na ten cel potrzebna z dochodów czy to zwy-

czajnych czy nadzwyczajnych się zbierze. Żywimy jednak nadzieję, że przebywszy ciężkie początki, rozwijając się widocznie wkrótce będziemy w możności i ten brak skutecznie uzupełnić.

Z radością i dumą wzięło udział Towarzystwo Ratunkowe w obchodzie jubileuszowym Prof. Dr. Alfreda Obalińskiego w d. 7/10 1893 r. urządzonem Temuż przez kolegów lekarzy i uczniów. Umyślnie w tym celu zwołane walne zgromadzenie członków Tow. Rat. zamianowało Prof. Obalińskiego jednogłośnie swoim członkiem honorowym i uchwaliło wręczyć podczas obchodu Szanownemu Jubilatowi ozdobnie wykonany dyplom przez osobną w tym celu wybraną deputacją. Imieniem Tow. Rat. przemawiał w podniosłych słowach do Jubilata Vice-prezes Towarzystwa Ratunkowego Doc. Dr. Bossowski, który to akt uznania i wdzięczności ukochanemu swojemu prezesowi złożony z wielkim aplauzem przez zgromadzonych na jubileuszu przyjęty został.

Kończąc niniejsze sprawozdanie poczuwa się Wydział Tow. Rat. do miłego obowiązku podziękowania tym wszystkim, którzy nas w usiłowaniach naszych wspierali a głównie Gminie Miasta Krakowa, Wys. Sejmowi Krajowemu, Krak. Kasie Oszczędności za hojne datki pieniężne, Szanownemu Gremium Aptek. za znaczną ilość bezpłatnie udzielonych opatrunków i lekarstw, których z kolei w roku ubiegłym Wny apt. Rosner dostarczał, fabryce K. Rzący Chmurskiego za bezpłatne dostarczanie swoich wyrobów, panu Robertowi Jachodzie introligatorowi za bezpłatne roboty dla stacyi uskuteczniiane, wreszcie obywatelstwu Krakowskiemu za życzliwość, z jaką na każdym kroku funkcyonariuszom Towarzystwa wykonywanie nieraz ciężkich obowiązków ułatwiał.

W Krakowie w Lutym 1894 r.

Dr. Michał Śliwiński

sekretarz.

Sprawozdanie z udzielonej pomocy za czas od 1 stycznia 1893 r. do 31 grudnia 1893 r.

Syzyen	Luty	Marzec	Kwiecien	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Pazdziernik	Listopad	Grudzień	Razem	Od założenia Towarz.
89	109	140	143	180	159	188	173	105	137	168	118	1709	3557
65	79	98	112	123	96	138	128	68	89	115	76	1187	2411
24	30	42	31	57	63	50	45	37	48	53	42	522	1146
59	65	71	84	88	59	73	72	51	54	74	60	810	1715
1	5	2	4	5	8	6	2	2	3	6	2	46	93
27	34	62	52	83	85	104	95	49	77	78	52	798	1638
2	5	5	3	4	7	5	4	3	3	10	4	55	111
53	78	86	68	89	51	62	60	57	68	82	58	812	1622
41	50	55	48	60	36	55	53	35	43	70	40	586	1119
8	24	27	7	15	6	4	6	19	15	4	16	151	284
4	4	4	13	14	9	3	1	3	10	8	2	75	219
51	65	98	87	101	97	103	84	67	87	91	64	994	1952
31	40	42	47	67	54	74	71	39	46	67	52	630	1365
7	9	7	9	12	9	17	18	5	4	12	7	116	252
8	15	12	4	6	7	1	—	4	6	6	4	73	251
6	3	6	8	10	12	3	9	6	8	7	8	86	152
2-87	3-89	4-51	4-76	5-80	5-30	6-06	5-58	3-50	4-41	5-60	3-80	4-68	

Towarzystwo udzieliło pomocy: . . .

a to: w dzień
w nocy

W następujących przypadkach:

Nagłe zasnęnięcia
Samobójstwa
Uszkodzenia cieleśne
Obląkanie
Przewiezienie
a to: do szpitala
do mieszkania
do stacyi ratunk.

Dotkniętych zostało mężczyzn
kobiet
dzieci

Lekarze Towarz. interweniowali
Stanowisko pierwszej pom. urządzono
Średnio na dobę wypadła

ZAMKNIĘCIE RACHUNKOWE

krakowskiego ochotniczego Towarzystwa ratunkowego za rok 1893.

Przychód:		zhr.	ct.	Rozchód:		zhr.	ct.
1.	Pozostałość z r. 1892	693	98	1.	Wóz sanitarny	350	—
2.	Wkładki członków	507	—	2.	Naprawa wozu sanitarnego	78	85
3.	Wkładka gminy Krowodrza	10	—	3.	Druki	16	—
4.	" " Nowa wieś	10	—	4.	Opatunki i leki	146	81
5.	" " Półwieś Zwierzyn.	15	—	5.	Drobne wydatki na stacyi	60	—
6.	" " Czarna wieś	10	—	6.	Narzędzia i ich naprawa	40	71
7.	" " Towarzystwa wyscigowego	25	—	7.	Sprzęty	21	40
8.	" " Kasy chorych robotnik.	6	25	8.	Kancelaryjne wydatki	14	20
9.	Dar gminy m. Krakowa	300	—	9.	Obiady	231	83
10.	Dar Wysokiego Sejmu	350	—	10.	Dyżury	180	—
11.	Dar kasy oszczędności krak.	200	—	11.	Kursor	20	—
12.	Za przewożenie chorych	53	—	12.	Zaliczka na bal	150	—
13.	Z puszek	13	83	13.	Kolenda	150	—
14.	Odsetki	19	19			6	—
	Razem	2.213	25				
					Razem	1.315	80

Kraków, dnia 31 Grudnia 1893.

Dr. Buszch, skarbnik.

Skontrowano zamknięcie rachunkowe za rok 1893, porównano z księgami i kwitami i znaleziono wszystko zgodnie. Stan czynny Towarzystwa w kwocie 897 Zhr. 45 cnt. w. a. na dniu 31 grudnia 1893 r. złożone w księżeczce kasy Zaliczkowej w Krakowie Nr. 891, która to kwota jako Saldo powyższego rachunku.

Kraków, dnia 5 Lutego 1894.

Komisya kontrolujaca:

Alfred Biason.

A. Mendelsburg.

Dr. L. Wisniewski.

SPIS CZŁONKÓW TOWARZYSTWA RATUNKOWEGO.

I. Członkowie honorowi.

Bar. Dr. Mundy, sekretarz wiedeńskiego tow. ratunkowego.
Hr. Wilczek Jan, honorowy prezydent. wied. tow. ratunkowego.
Prof. Dr. Alfred Obaliński Prezes tow. ratunkowego Krak.

II. Członkowie wspierający.

1. Założyciele:

Gmina m. Krakowa (z datkiem 300 zhr.)
Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń (z datkiem 200 zhr.)
Krakowska Kasa oszczędności (z datkiem 200 zhr.)

2. Dobrodzieje:

Dr. Buszek Jan, fizyk miejski
JE. Kard. ks. biskup Dunajewski
Dr. Obaliński Alfred, prof. Uniw.
Gmina m. Podgórze
Reich Leopold, rad. ces., czł. r. nadz. kol. państw.
Hr. Reyowa Józefa z Przeclawia.

3. Członkowie zwyczajni:

Armółowicz Stanisław
Dr. Asnyk Adam, radca miejski
Balaban Jakób
Dr. Bandrowski Ernest, prof. szk. przem.
Barberowski Jakób
Baruch Gustaw
Beringer Wandalin, budowniczy
Beyer M.
Biasion Alfred, r. m.
Birnbaum Juda, r. m.
Dr. Bobkiewicz Henryk
Bochniak W. E.
Dr. Boroński Lesław
Dr. Bossowski Aleks., doc. Uniw.
Brummer Jakób
Chęcińska Józefa
Chmurski Roman, r. m.
Chyliński Michał, r. m.
Ciechanowski Adam
Dawidowski Alexander
Hr. Dębicki Ludwik

Dr. Domański Stanisław, prof. Uniw.
Dorożyński Władysław
Excell. Dunajewski Julian
Excell. Dunajewska Marya
Dr. Eibenschütz Zygmunt
Eminowicz Winc., naczelnik str. poż.
Epstein Juliusz, r. m.
Epstein Leopold
Federowicz Jan, kupiec
Feintuch Stan., r. m.
Fenz Wilhelm
Fischer Jan, kupiec
Fischer Władysław
Fritsch Hermann
Fuchs Edward
Geissler Jan
Gędziński Zygmunt
Glixelli Władysław
Gmina Krowdrza
Gmina Nowa Wieś
Gmina Półwie Zwierzyniec
Gmina Czarna Wieś
Gottlieb Ignacy
Hochstim L.
Gralewski Eugeniusz
Grigar Ferdynand
Dr. Gwiazdomorski Jan
Hawelka Antoni
Dr. Horowitz Leon, r. m.
Dr. Ichheiser Michał, r. m.
Dr. Jakubowski Faustyn, r. m.
Janigowa
Dr. Jakubowski Maciej, prof. Uniw.
Jasiński Józef, prez. sądu kraj.
Jawornicki Józef, r. m.
Jawornicki Marcei
John Hugo
Dr. Jordan Henryk, prof. Uniw.
Juettner Maryan
Dr. Kasperek Franciszek, r. m.
Kieszkowski Czesław, dyr. Tow. Ub.
Kieszkowski Henryk, dyr. Tow. Ub.
Kirchmajer Jan
Klein Wiktor
Dr. Kohn. Maks., r. m.
Konopka Ksawery
Dr. Korczyński Edward prof. Uniw.
Dr. Korotkiewicz Zenon, dyr. pol.

Krzyżanowski Stanisław
Kosobudzki Piotr
Kulczyński Józef
Kurkiewicz Jan
Kosydarski W.
Kwiatkowski Jan
Landau Hirsch
Laskowski Kazimierz, delegat, Radca Dworu.
Laskowska Anna
Lénert Franciszek
Lipińska Julia
Lippoman Alfons
Dr. Łazarski Józef, prof. Uniw.
Dr. Madurowicz Maurycy, prof. Uniw.
Excell. Majer Józef
Marfiewicz Michał
Masłowski Kazimierz
Maurizio P.
Mendelsburg Albert, r. m.
X. Midowicz Teofil, r. m.
Mika Jan
Miejska kasa chorych
Muczkowski Stefan, r. m.
Muranyi
Mussil Leopold
Niedziałkowski Janusz, dyr. bud.
Dr. Pareński Stanisław, r. m., prof. Uniw.
Dr. Paszkowski Stan. r. m.
Pawlikowski Mieczysław, r. m.
Dr. Pieniążek Przemysław. prof. Uniw.
Dr. Pieniążek Karol, r. m.
Porębski August
Dr. Propper Albert, r. m.
Przeworski Zygmunt
Rajal Ignacy
Redyk Wiktor, r. m.
Rehman Stanisław
Dr. Rosenblat Józef, prof. Uniw.
Roszkowski Adam
Rotter Jan, r. m.
Rudnicki Józef
Ślęk Franciszek, r. m.
Stonecki Zenon, r. m.
Dr. Smolka Stanisław
Hr. Starzeński Antoni prof. Uniw.
Dr. Steinberg Józef
Dr. Steinberg Leon

Dr. Styczeń Wawrz., r. m.
Suski Antoni
Szafrński Aleksander
Szancer Zygm., r. m.
Dr. Szlachtowski Feliks, prezydent
Szelkes Mojż., r. m.
Szymonowicz Wład., starszy prokurator
Towarzystwo Wycieczkowe
Dr. Tarnowski Stanisław, Prez. Akad.
Tomkiewicz Stanisław
Troczyński Romuald
Dr. Trzebicki Rudolf, doc. Uniw.
Usarski Franciszek
Dr. Walentowicz Andrzej, prof. Uniw.
Wenzl Konrad, r. m.
Hr. Wodziecki Antoni
Dr. Wilkosz Ferdynand
Dr. Wiszniewski Ludwik, r. m.
Dr. Zanietowski Józef
Zawiejski Jan, architekt
J.E. Zborowski Ignacy, prez. sądu wyższego
Dr. Zoll Fryd., prof. Uniw.

III. Członkowie czynni.

1. Lekarze Tow. Rat.:

Dr. Blatteis Stefan	Dr. Momidłowski Stanisław
Dr. Buszek Jan	Dr. Paleczny Bronisław
Dr. Bobkiewicz Henryk	Dr. Pelczar Zenon
Dr. Gawlikowski Stanisław	Prof. Dr. Pieniążek Przemysław
Dr. Haim Leopold	Dr. Raczyński Jan
Dr. Idziński Wiktor	Dr. Rosner Aleksander
Dr. Komorowski Bolesław	Dr. Rosenzweig Józef
Dr. Korezyński Ludomił	Dr. Skakalski E.
Dr. Kozłowski Bronisław	Dr. Śliwiński Michał
Dr. Kwaśnicki August	Dr. Starachowicz Jan
Dr. Langie Adam	Dr. Surzycki Józef
Dr. Mayzel Tadeusz	Dr. Wachholz Leon.

2. Członkowie ochotnicy:

Auerbach Leon	Bukowski Maryan
Bannet Arnold	Chalecki Kazimierz
Berstein Maksymilian	Christ Stanisław
Bielawski Jan	Czaczkowski Józef
Breiter Rudolf	Czapliński Władysław
Bujak Emanuel	Dach Emil

Dika Hubert
Długosz Zygmunt
Doliński Maryan
Fibich Stanisław
Goldstaub Bernard
Hacker Dawid
Herman Maksymilian
Hüchel Julian
Jasiński Władysław
Jaugustyn Stanisław
Kamiński Jan
Kapelner Maksymilian
Karabiński Edmund
Karwowski Stanisław
Kasprzycki Tadeusz
Kaufmann Oskar
Kazrlik Mieczysław
Kesiakow Iwan
Kłęsk Roman
Klocek Stanisław
Kluczycki Franciszek
Kluszyński Henryk
Kottas Adam
Krauss Adam
Krysakowski Józef
Kupczyk Bernard
Lewicki Franciszek
Lewicki Hipolit
Luniewski Stefan
Majewski Tadeusz
Masny Ignacy
Meliński Fryderyk
Mędłowski Włodzimierz
Neuhoff Władysław

Nieć Teofil
Niementowski Kazimierz
Nowak Władysław
Padechowicz Ignacy
Peterseim Leon
Pipes Wilhelm
Piotrowski Tymoteusz
Pisek Henryk
Pierzchała Kazimierz
Podsoński Władysław
Przybyłkiewicz Stanisław
Rawski Tadeusz
Reif Jan
Rosenberg Józef
Ruff Salamon
Safian Łukasz
Stahr Elias
Stankiewicz Wiktor
Stanowski Zygmunt
Świątkowski Jan
Świerzawski Leon
Szarkowski Antoni
Turnau Karol
Ustrzycki Julian
Walkowski Jan
Wąsowicz Zygmunt
Wróblewski Wincenty
Wyrzykowski Kazimierz
Verständig
Zenowicz Włodzimierz
Zins Maurycy
Zopoth Artur
Żuliński Edward
Żychoń Józef

